

РЕШЕНИЕ

№ 2238

гр. София, 04.04.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 15.03.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Ани Андреева, като разгледа дело номер **11647** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК във връзка с чл. 49 от Закона за промишления дизайн /ЗПД/. Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № 206 от 10.08.2015г. на Председателя на Патентното ведомство на Република България /ПВ/, с което се заличава регистрацията на дизайн 2 от промишлен дизайн рег. № 7823 „Стоманобетонни колове за овощни градини и лозя“ с притежател [фирма].

В жалбата се посочва, че решението е неправилно, незаконосъобразно и необосновано, в разрез с основните принципи залегнали в ЗПД, а именно обективно установяване и изследване на всички факти и обстоятелства, относими към процесния дизайн, неговата новост и оригиналност по смисъла на закона, както и кредитирането на приложения доказателствен материал и аргументирането на постановения акт. Моли съдът да уважи жалбата и да отмени оспорваното решение и по съображения изложени в писмено становище. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът - Председателя на ПВ, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата по съображения изложени в писмени бележки. Твърди, че в хода на съдебното производство се е установило, че обжалваното решение е законосъобразно, а твърденията на жалбоподателя в обратен смисъл са неоснователни. Счита, че от доказателствата по делото се е установило, че регистрацията на атакувания промишлен дизайн е извършена в противоречие с изискванията на чл. 11, ал. 1 ЗПД относно наличието на новост и оригиналност на продукта. Решението е взето при спазване на относимите материалноправни норми. Правилно са установени

фактическите обстоятелства и относимите правни норми са приложени коректно. Твърди, че от събраните по делото доказателства се е установило, че процесния дизайн не е нов по смисъла на чл. 12 от ЗПД и оригинален по смисъла на чл. 13 от ЗПД. Моли съдът да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

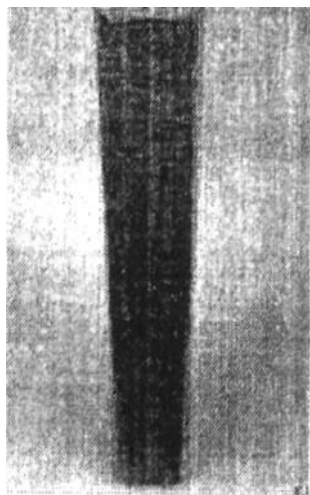
Заинтересованата страна – [фирма] оспорва жалбата по съображения изложени в писмен отговор на жалбата и в писмени бележки. Счита, че оспорваното решение не страда от твърдените от жалбоподателя пороци. Административният орган е изследвал и обсъдил пространно и задълбочено всички факти и обстоятелства, в т. ч. е обсъдена и тяхната относимост и е направил мотивирани и правилни изводи, че процесният дизайн не е нов и оригинален. Моли съдът да отхвърли жалбата. Претендира разноски по представен списък.

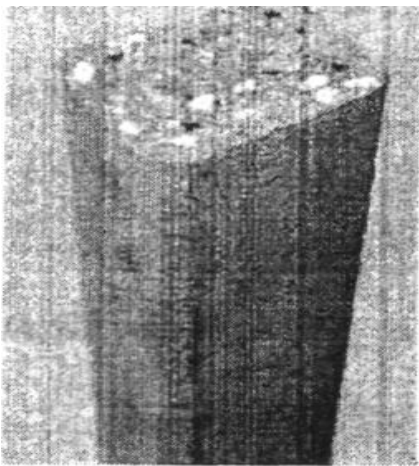
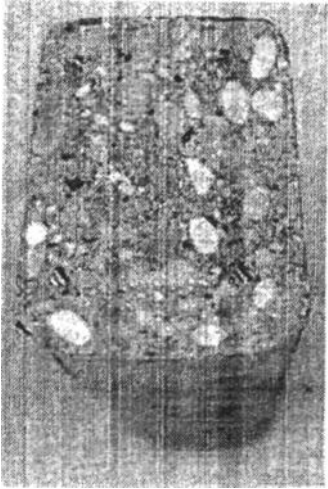
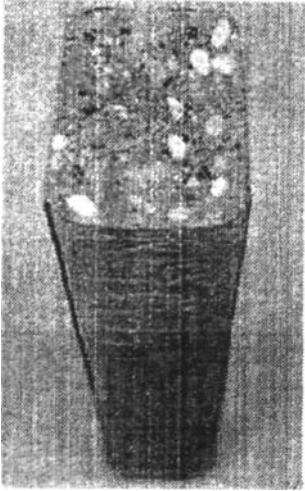
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

Административното производство е започнало по Искане вх. № 70-00-6238 от 11.07.2014г. от [фирма]. Искането е за заличаване на регистрацията на дизайн 2 от регистриран промишлен дизайн /ПД/ № 7823 „Стоманобетонни колове за овощни градини и лозя”, притежание на [фирма] на основание чл. 29, ал. 1, т. 1 от ЗПД, тъй като към датата на заявяването му не е било изпълнено изискването за оригиналност. Към искането са представени и доказателства за изложените твърдения продуктов каталог, фактури от 2009г., разпечатки от интернет.

От представеното по делото Свидетелство за регистрация на промишлен дизайн № 7823 се установява, че на 25.06.2013г. са регистрирани два ПД „С. колове за овощни градини и лозя”, заявени на 20.11.2012г., с притежател [фирма]. Видно от представените изображения на дизайн 2 същият представлява високо (призматично) тяло, чийто напречно сечение е четириъгълник, като два от ъглите са по - заоблени. Във вътрешността се забелязват мозаечно разположени камъчета с неправилна форма.

Сезиран с искането за заличаване, със Заповед № 302/16.07.2014г. председателя на ПВ е назначил състав от трима държавни експерта и двама юриста, който да разгледа искането за заличаване на регистрацията. С Уведомление № 70-00-6238/1/15.07.2014г. искането е изпратено на [фирма], чрез представител по индустриална собственост. Предоставен е срок за възражение по направеното искане – три месеца от получаване на уведомлението. Уведомлението е получено на 17.07.2014г., видно от обратната разписка на л. 158 от делото.

На 25.07.2014г. (вх. № към 70-00-6238/2/) от [фирма] във връзка с искане № 70-00-6238/15.07.2014г. са представени допълнителни доказателства, за доказване на твърдението, че оспорваният дизайн не е нов и оригинален. С Уведомление № 70-00-6238/3/11.08.2014г., получено на 13.08.2014г. допълнителните доказателства да изпратени на притежателя на ПД.

На 17.10.2014г. от [фирма] са депозирали Становище (вх. № 70-00-7727/17.10.2014г.). Посочено е, че представените документи не установяват изискуемото по - ранно разкриване на дизайн, който да е идентичен и станал общодостъпен преди датата на подаване на заявката за регистрация на атакувания дизайн – 20.11.2012г.

Становището е изпратено на заявителите с Уведомление от 21.10.2014г., получено от адресата на 22.10.2014г. Предоставен е едномесечен срок за отговор. На 21.11.2014г. е депозирано становище във връзка с възражението – вх. № към 70-00-6238-5 от 21.11.2014г. С молба вх. № към 70-00-6238-6 от 08.12.2014г. от [фирма] са представени допълнителни доказателства. Становището, молбата и доказателствата приложени към тях са изпратени на притежателя на ПД, видно от Уведомление № 70-00-6238/7/09.12.2014г., получено на 13.12.2014г. От [фирма] чрез представител по индустриална собственост са депозирали становище – вх. № 70-00-103 от 13.01.2015г., в което е изразено несъгласие направените твърдения и представените доказателства.

Назначеният състав за разглеждане на искането е изготвил Становище, което на 10.08.2015г. е резюлирано „За решение”. На 10.08.2015г. е постановено процесното решение, с което на основание чл. 45, ал. 3 и ал. 7 ЗПД е заличена регистрацията на дизайн 2 от промишлен дизайн рег. № 7823 „Стоманобетонни

колове за овощни градини и лозя”.

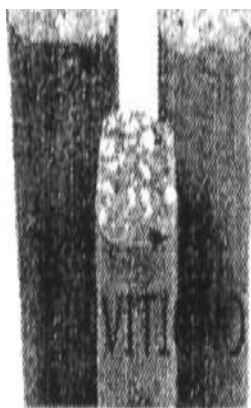
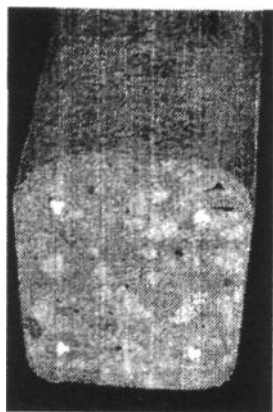
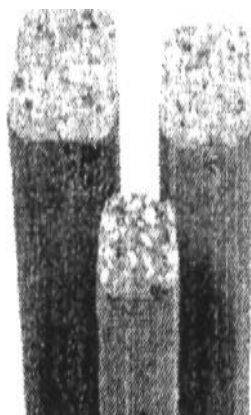
За доказване компетентността на издателя на решението по делото е представена Заповед № 391/05.08.2015г. От същата се установява, че решението е подписано заместник председателя на ПВ при условията на заместване.

За изясняване на спорните въпроси, по делото е назначена съдебно – техническа експертиза /СТЕ/, която съдът счита, че следва да кредитира. Същата е изготвена от патентен специалист – вещо лице от списъка на вещите лица, притежаващо нуждата компетентност, за да направи съпоставка на дизайните с други подобни изделия от гледна точка на информирания потребител. Посоченото от вещото лице кореспондира със събраните по делото доказателства. От СТЕ се установяват следните относими към спора факти:

1. Регистрираният дизайн 2 представлява призматично тяло, чието напречно сечение е равнобедрен трапец, като четирите ъгъла са със закръгления. Челната повърхност на тялото-горната основа, е оформена от заоблени камъчета в бял и черен цвят и бетон, като в близост до ъглите са разположени пръчките на арматурата.

2. Съществените формоизграждащи елементи на регистрирания дизайн с №2 са: призматичното тяло с голяма височина, напречното сечение на тялото с форма на равнобедрен трапец /челната горна повърхност - горната основа на призматичното тяло/, чийто четири ъгъла са със закръгление и оформената т.н. „мозайка“, състояща се от бели и черни заоблени камъчета, и бетон, като в близост до ъглите са разположени пръчките на арматурата. Съществените формоизграждащи елементи на приложените като аналози стоманобенонни колове /по-ранни дизайни/ са: призматичното тяло с голяма височина, напречното сечение на тялото с форма на равнобедрен трапец /челната горна повърхност -горната основа на призматичното тяло/, чийто четири ъгъла са със закръгление и оформената т.н. „мозайка“, състояща се от бели и черни заоблени камъчета, и бетон. При направените сравнителни анализи между регистрирания дизайн-кол с №2 от рег. №7823 и всички противопоставими колове, посочени като по-ранни има разлика само в това, че наклонените стени на призматичното тяло при регистрирания дизайн са с малко по-голям наклон от горната към долна основи от тези на по-ранните противопоставими колове.

Изображения на по – ранни колове

3. Стоманобетонните колове, които са произвеждани и използвани преди датата на заявяване на регистрирания дизайн с № 2 са идентични по своите съществени формоизграждащи елементи,

които определят техния идентичен външен вид и тези колове не създават различно цялостно впечатление в информирувания потребител. Има разлика само в това, че наклонените стени на призматичното тяло при регистрирания дизайн с № 2 са с малко по-голям наклон от горната към долна основи на призматичното тяло, докато при противопоставимите изделия-колове стените на призматичното тяло е с по-малък наклон.

4. При оформянето на даден продукт-изделие, ако съществуват съществени разлики между техните основни формоизграждащи елементи на отделните изделия, то тогава тези съществени разлики определят и оформят техния различен външен вид. Тогава тези изделия с различен външен вид създават и различно цялостно впечатление в информирувания потребител, тъй като те се различават именно по тези свои различни особености. Когато са налице такива съществени разлики между тях, всяко изделие е ново и оригинално по своя външен вид. В устния си доклад вещото лице посочи, че цялостното възприемане на процесния дизайн № 2 не създава различно цялостно впечатление с по – ранно посочените колове.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт – чл. 49 ЗПД, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. Жалбата, депозирана при ответника на 23.11.2015г., е подадена в тримесечния срок по чл. 49 ЗПД, доколкото от доказателствата по делото се установява, че решението е връчено на жалбоподателя на 24.08.2015г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Решението е издадено от компетентен орган – председателя на ПВ, с оглед разпоредбата на чл. 45, ал. 7 ЗПД, при условията на заместване. Решението е в писмена форма, като са спазени изискванията на чл. 59 АПК. Не са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са основание за отмяна на акта. Спазена е процедурата предвидена в чл. 45 ЗПД - за постъпилото искане е уведомен притежателя на дизайна, предоставен му е законовия срок за възражение. Налице е произнасяне на състав на отдел Спорове – чл. 41, ал. 3 ЗПД. Съставът отговаря на изискванията на чл. 41, ал. 2 с. 3 - трима държавни експерти и двама юристи. Извършена е проверка за

допустимост и формалната редовност на искането в съответствие с чл. 41.

По отношение съответствието на решението с материалния закон. Искането за заличаване регистрацията на дизайн 2 от промишлен дизайн рег. № 7823 е направено на основание чл. 29, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1 ЗПД. Разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 1 предвижда, че регистрацията се заличава по искане на всяко лице, когато дизайнът е регистриран в противоречие с чл. 3 или чл. 11, ал. 1 ЗПД. А съгласно чл. 11, ал. 1 ЗПД регистрира се дизайн, който е нов и оригинален. Следователно регистрацията на дизайн се заличава в случаите, когато бъде установено, че той не е бил нов и оригинален, към датата на заявяването му за регистрация. Легални определения на понятията нов и оригинален се съдържа в разпоредбите на чл. 12 и 13 ЗПД. Така дизайнът е нов, ако преди датата на подаване на заявката, съответно преди датата на приоритета, не е известен друг идентичен дизайн, който е станал общодостъпен чрез публикации, използване, регистрации или разгласяване по какъвто и да е друг начин където и да е по света. Дизайните се считат за идентични, ако техните особености се различават само в несъществени елементи. Дизайнът се счита за оригинален, ако цялостното впечатление, което той създава в информирувания потребител, се различава от цялостното впечатление, което създава дизайн, станал общодостъпен преди датата на подаване на заявката за регистрация или когато се претендира за приоритет преди датата на приоритета. При преценка на оригиналността се взема предвид степента на свобода на дизайнера при създаването на дизайна. Когато се преценява наличието или липсата на основания за регистрация, съответно заличаване на регистрация следва да се изхожда от гладната точка на информирувания потребител, а не на потребителите като цяло. Определение на това понятие дава разпоредбата на § 1, т. 14 от ДР на ЗПД – „Информиран потребител” е потребител, който има познания, опит и интереси в съответния стопански сектор, към който принадлежи продуктът, към който е включен или приложен дизайнът. В процесния случай информирувания потребител е този, който притежава лозя, овощни градини или се занимава с друга дейност, която налага използването на стоманобетонени колове и същият е запознат с техните характеристики.

Съдът намира, че от доказателствата по делото се установи, че от

гледна точка на информирания потребител дизайн 2 на ПД рег. № 7823 „С. колове за овощни градини и лозя” не е нов и оригинален, поради което правилно е заличена регистрацията му. Установи се от доказателствата по делото, че изводите на административния орган са правилни и законосъобразни. Същият много подробно и задълбочено е изследвал както критерия новост, така и критерия оригиналност, на база събраните от него доказателства. Основал е изводите си само на относимите доказателства – тези доказващи общодостъпност чрез публикации, разпространяване преди датата на заявката за регистрация и даващи възможност за преценка на цялостното впечатление при сравнение. От административния орган правилно са взети предвид доказателство /Д4/ - разпечатка от интернет с изображения на колове от напрегнат бетон, публикувани преди 01.11.2011г.; Д12 – изображение публикувано на интернет страницата на фирма „TECHNOCEMENTEDIL”, Д5 изображение на стоманобетонен кол с трапецовидно напречно сечение и закръгления на четирите ъгъла, като челната стена е оформена като мозайка, публикувано на интернет страницата на фирма SER. V. s.r.l.; Д 10 публикация на изображението на фирма „IL VITING”; Д 6, Д 7 – страници от продуктов каталог на фирма VALENTE; Д 13 фактури от месец 10.2011г. с транспортни документи за продажба на колове издадени от VALENTE; Д 18 – декларация от В. А.. Всички тези доказателства доказват, че идентичен (с разлика в несъществени елементи) на процесния дизайн е станал известен преди датата на заявката за регистрация. Правилно са взети предвид Д 8, Д 16 представляващи изображения на продукта „Колове от напрегнат армиран бетон серия КЛАСИК” на фирма В.. По делото не са представени доказателства, които да опровергават приетото от органа, че датата на общодостъпност на противопоставимите дизайни е след датата на подаване на заявката. Обратното по делото се доказва, че изображения на по ранните дизайни са публикувани преди 20.11.2012г, че е налице използване на стоманобетонени колове преди датата на заявката.

Съдът намира, че при съпоставка на изображението на стоманобетонените колове на [фирма] - процесния дизайн (л. 193 от делото) и изображенията на по - ранните стоманобетонените колове (стр. 53, 56, 59, 60, 61, 90, 91, 92, 93 от делото) няма съществена разлика. И процесния дизайн и дизайна на другите стоманобетонени колове представляват високо (призматично)

тяло, чиито напречен разрез представлява четириъгълник (правоъгълен трапец), като четирите ъгъла са закръглени. Тъй като за съда няма съществена разлика между процесния дизайн и противопоставимите такива, е назначена СТЕ. От същата се установи, че между регистрирания дизайн 2 и изображенията на стоманобетонните колове, представени по делото, разликата е само в това, че наклонените стени на призматичното тяло при регистрирания дизайн са с малко по – голям наклон от горната към долната основи, докато при противопоставимите изделия - колове стените на призматичното тяло са с по – малък наклон. Тази разлика според вещото лице е незначителна. Регистрирания дизайн е идентичен по своя външен вид с по - ранните изделия аналози.

Съдът също намира, че разликата в наклона на стените на процесния дизайн и наклона на по - ранните изделия е несъществена, поради което стоманобетоновите колове са идентични. Цялостното впечатление, което се създава от процесния дизайн и противопоставимите такива не се различава. Информирания потребител не би взел под внимание заоблеността на ъглите и малката разлика в наклона от горната към долната основи. На снимковия материал приложен по делото тази разлика не създава различно впечатление. Дизайнът е видимият външен вид на продукта, определен от особеностите на формата, линиите, рисунъка, орнаментите, цветовото съчетание или комбинацията между тях, както правилно отбелязва жалбоподателя. В случай обаче видимият външен вид на продукта на жалбоподателя, не се различава съществено от видимия външен вид на противопоставимите продукти. При създаването на стоманобетонни колове дизайнерите не разполагат с много голяма свобода. Съдът обаче намира, че процесния дизайн не може да се приеме за оригинален с увеличаване заоблеността на два от ъглите на стоманобетонния кол и малко по – големия наклон от горната към долната основи, тъй като това не създава цялостно различно впечатление при съпоставката с вече известни дизайни на стоманобетонни колове.

От доказателствата по делото се установи, че противопоставимите изделия – стоманобетонни колове са били известни преди датата на заявяване (20.11.2012г.) на процесния дизайн. Изложените в тази връзка възраженията на жалбоподателя са неоснователни. По делото са налични доказателства, за известност на

противопоставимите дизайни чрез публикации, използване, разпространяване.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли. Не са налице отменителни основания по смисъла на чл. 146 АПК.

При този изход на спора претендираните от ответника и от заинтересованата страна разноски следва да им се присъдят на основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 АПК в доказан по делото размер. Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 7, ал. 1, т. 4 във връзка с § 1 от ДР на Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения следва да е в размер на 300 лв.

Заинтересованата страна е представила доказателства за разноски в размер на 1300 лв., от които 1200 лв. договорено и заплатено възнаграждение на един адвокат, и 100 лв. депозит на допуснатата СТЕ. Съдът с оглед фактическата и правна сложност на делото, извършените от страната процесуални действия по делото и не на последно място договореното възнаграждение за адвокат между жалбоподателя и процесуалния представител в размер на 12 000 лв., намира за неоснователно направеното от жалбоподателя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар заплатен от заинтересованата страна.

Така мотивиран, Административен съд София - град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № 206 от 10.08.2015г. на Председателя на Патентното ведомство на Република България, с което се заличава регистрацията на дизайн 2 от промишлен дизайн рег. № 7823 „Стоманобетонни колове за овощни градини и лозя“ с притежател [фирма].

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Патентното ведомство на Република България сумата от 300 (триста) лева деловодни разноски.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на [фирма] сумата от 1300 (хиляда и триста) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България. Жалбата се подава чрез АССГ.

Препис от решението да се изпрати на страните

СЪДИЯ: